

Vlaams
Parlement

stuk **1580** (2011-2012) – Nr. 3
ingediend op 5 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van diverse bepalingen
van het decreet van 30 november 2007
betreffende het flankerend onderwijsbeleid
op lokaal niveau

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Fatma Pehlivan en de heer Jan Durnez

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert.

Vaste leden:

de heer Jos De Meyer, de dames Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Sabine Poleyn;
de heer Wim Van Dijck, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer Wim Wienen;
de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Fatma Pehlivan;
de dames Vera Celis, Goedele Vermeiren;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Paul Delva, Jan Durnez, de dames Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Chris Janssens, mevrouw Katleen Martens;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Chokri Mahassine;
de heren Willy Segers, Kris Van Dijck;
de heer Jurgen Verstrepen;
mevrouw Mieke Vogels.

Stukken in het dossier:

1580 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Advies parlementaire commissie

INHOUD

1. Toelichting door de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel.....	4
2. Advies van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie en Toerisme.....	4
3. Algemene bespreking	5
3.1. Tussenkomen van de leden.....	5
3.2. Antwoord van de minister	6
4. Artikelsgewijze bespreking	6
5. Eindstemming.....	11
Gebruikte afkortingen	12

De Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen besprak op 10 en 24 mei 2012 het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau.

Over het ontwerp van decreet werd een advies (zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1580/2) uitgebracht door de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie en Toerisme (cf. infra).

1. Toelichting door de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel

De *minister* verwijst naar het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd (Planlastendecreet). Dat decreet heeft als doel om de plan- en rapporteringsverplichtingen van de lokale en provinciale besturen te verminderen. Met het voorliggende ontwerp van decreet treedt er een verschuiving op naar het sturen op hoofdlijnen en resultaten. Het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau regelt de sociale en andere voordelen die gemeenten kunnen geven aan scholen op hun grondgebied. Het regelt ook de medewerking van de lokale besturen aan de controle op de leerplicht en de verhoging van de kleuterparticipatie. Met het voorliggende ontwerp van decreet wordt het decreet Flankerend Onderwijsbeleid aangepast aan het Planlastendecreet, met uitzondering van de Brusselse gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Daar blijft de huidige regeling bestaan omdat het Planlastendecreet er niet van toepassing is.

Aan de inhoud van het flankerend onderwijsbeleid verandert er volgens de minister niets. De thema's waarrond kan gewerkt worden, blijven dezelfde. Ook het beschikbare totale subsidiebedrag blijft hetzelfde. De criteria voor de verdeling van de financiële middelen zullen in een uitvoeringsbesluit worden opgenomen. De verplichte financiële inbreng van de gemeenten blijft behouden en op hetzelfde niveau (20%).

Wat wijzigt er dan wel? Het onderscheid tussen centrumsteden en niet-centrumsteden vervalt, de terminologie van het Planlastendecreet wordt ingevoerd en het onderwijsplan moet een onderdeel worden van het strategische meerjarenplan van de gemeente, en niet langer een apart plan. De inhoud van het strategisch meerjarenplan wordt afgestemd op het Planlastendecreet en moet doelstellingen en actieplannen bevatten, evenals de wijze waarop de gemeente de samenwerking en het overleg zullen faciliteren. Ook de timing wordt aangepast aan het Planlastendecreet.

De minister wijst tenslotte op het advies van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie en Toerisme dat stelt dat de bepalingen van het voorliggende ontwerp van decreet conform het Planlastendecreet zijn (zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1580/2).

2. Advies van de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie en Toerisme

De *voorzitter* licht toe dat het voorliggende ontwerp van decreet niet gaat over het flankerend onderwijsbeleid zelf, maar wel om de aanpassingen die erin nodig zijn als gevolg van het Planlastendecreet.

Tijdens het overleg van het Uitgebreid Bureau met de commissievoorzitters van 18 november 2011 werd beslist dat de commissie bevoegd voor Binnenlands Bestuur telkens advies zou kunnen verlenen over de ontwerpen van decreet die ingediend worden om de bedoelde sectordecreten in overeenstemming te brengen met de bepalingen van het Planlastende-

creet. Bedoeling van dit advies is om na te gaan of de letter en de geest van het Planlastendecreet gerespecteerd wordt bij de aanpassingen van de sectorale regelgeving aan dat Planlastendecreet.

Op 9 mei 2012 besprak deze commissie het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau, met het oog op een advies aan de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen.

De heer *Jan Durnez* licht het unaniem gunstige advies van Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie en Toerisme toe. Het ontwerp van decreet bleek conform alle voorwaarden van het Planlastendecreet. Er was geen inhoudelijke discussie, al waren er zijdelings enkele vragen. De commissie was echter tevreden met de antwoorden van Vlaams minister Pascal Smet.

3. Algemene bespreking

3.1. Tussenkomen van de leden

Mevrouw *Irina De Knop* weerlegt dat er bij het decreet geen inhoudelijke keuzes worden gemaakt. Net zoals de Vlor willen het lid en haar fractie eigenlijk liefst zien dat meteen ook het debat in één keer kan gevoerd worden, ook over de inhoudelijke opties en voorwaarden. Het lijkt een voorafname op wat moet komen, vindt mevrouw De Knop. Het lijkt haar vanzelfsprekend dat er eerst een grondige inhoudelijke evaluatie gebeurt van het flankerend onderwijsbeleid.

Mevrouw De Knop vindt het nuttig om partners die nauw betrokken zijn bij het flankerend onderwijsbeleid aan het woord te horen: de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), onderwijsactoren, LOP's (lokaal overlegplatform) enzovoort.

Mevrouw *Kathleen Deckx* zegt bekommerd te zijn om de kleine gemeenten en hoe die aan bod zullen komen.

De heer *Jos De Meyer* haalt de reguleringssimpactanalyse (RIA) aan die stelt dat het budget dat in de begroting is voorzien voor steden en gemeenten niet zou wijzigen. In die zin zou het decreet geen enkele budgettaire weerslag hebben. In de samenvatting leest het lid dat het decreet Flankerend Onderwijsbeleid omwille van de tijdsdruk gewijzigd zou worden in twee fasen. In een eerste fase gebeurt de aanpassing aan het Planlastendecreet, in een tweede fase gebeurt de aanpassing zoals aangekondigd in de beleidsnota. Wanneer mag men de fundamentele aanpassing verwachten, wil de heer De Meyer weten.

De heer *Boudewijn Bouckaert* gaat ook in op de RIA, die hij ernstig neemt. Er zijn drie opties onderzocht. De nuloptie gaat uit van een ongewijzigd beleid, met de planlasten die gegenereerd worden door het bestaande flankerend beleid, niet gekaderd in de strategische meerjarenplanning. Optie twee behelst wat wordt vooropgesteld en optie drie impliceert dat het flankerend beleid meteen ook inhoudelijk wordt herbekeken. De cijfers stellen teleur, vindt het lid. De planlasten worden geschat op 187.000 euro en de beheerskosten op 34.000 euro. Met het nieuwe systeem zakken de eerste naar 172.000 en stijgen de beheerskosten naar 39.000 euro. De efficiëntiewinst is minimaal te noemen, stelt de heer Bouckaert. Als rationalisering van het systeem en omwille van de neutraliteit acht hij het wel verdedigbaar.

De RIA vindt hij nuttig. Het kan wel duidelijker als het gaat om de beleidsruimte in het decreet, vindt hij. Het Planlastendecreet is horizontale wetgeving en de deelsectoren zijn dan ook als het ware verplicht om dat door te voeren. De beleidsruimte is dan ook gering. Dat roept de vraag op of een RIA eigenlijk wel moet.

De heer *Jan Durnez* zegt dat de uitgebreide oefening die met de RIA is geleverd omgekeerd evenredig is aan de betekenis ervan. Daarin vindt men onder meer ook terug dat in de gemeente minder dan een dag per jaar wordt besteed aan het lezen van de stukken inzake het flankerend onderwijsbeleid. Relevant is hoe dat alles past in de strategische meerjarenplanning en of er efficiëntiewinst zal zijn als er een geïntegreerd plan is, en niet of men de stukken sneller leest, bijvoorbeeld.

3.2. *Antwoord van de minister*

Minister *Pascal Smet* herhaalt dat er inhoudelijk niets wijzigt. Het bestaande decreet wordt alleen aangepast aan het Planlastendecreet. Een hoorzitting daarover lijkt hem overbodig.

Een fundamentele aanpassing van het decreet mag de heer De Meyer verwachten voor het einde van de legislatuur, antwoordt de minister.

4. **Artikelsgewijze bespreking**

Artikel 1

Het artikel wordt zonder opmerkingen eenparig aangenomen met 13 stemmen.

Artikel 2

Mevrouw *Kathleen Helsen* leest in artikel 2 dat de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden geen projectsubsidies meer kunnen krijgen. Het lid herinnert aan de reden en de manier waarop dat artikel tot stand is gekomen in het oorspronkelijke decreet betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau. Er zijn intussen heel wat samenwerkingverbanden tussen gemeenten inzake onderwijsinitiatieven in Vlaanderen. De schrapping impliceert dat men in de toekomst vanuit elke gemeente afzonderlijk een aanvraag voor een project zal moeten indienen, wat het gevaar reëel maakt dat een groep gemeenten binnen een samenwerkingsverband geen subsidies krijgen en een andere groep wel. Ze verwijst bij wijze van voorbeeld naar het Pedagogisch Vormingsinstituut voor de Kempen dat een gezamenlijk initiatief van 29 gemeenten is rond onderwijs en waarvoor zij gezamenlijk een projectaanvraag hebben ingediend. Ze verwacht ook dat het aantal samenwerkingsverbanden nog zal toenemen omdat vooral ook kleine gemeenten er baat bij hebben. Hoe denkt de minister erover te waken dat er in zo'n samenwerkingsverband geen gemeenten uit de boot vallen?

Mevrouw *Kathleen Deckx* sluit zich aan bij de opmerkingen van mevrouw Helsen over de intergemeentelijke samenwerking.

Minister *Pascal Smet* verwijst naar het verslag van de commissie Binnenlands Bestuur, waar hij antwoordde op een gelijkaardige vraag (zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1580/2, p. 4). Het volstaat dat de individuele gemeenten in de toekomst verwijzen naar het respectieve intergemeentelijk samenwerkingsverband. Het kan dus blijven bestaan. De tekst is aangepast aan het Planlastendecreet dat niet van toepassing is op intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

De heer *Jan Durnez* vult aan dat de minister zelfs heeft aangegeven daaraan bijzondere aandacht te zullen besteden.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 3 tot 5

De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 6

Mevrouw *Kathleen Helsen* stelt vervolgens dat in artikel 6 wordt opgenomen dat de criteria van verdeling geregeld worden in een uitvoeringsbesluit. Hoe worden de criteria bepaald en waaraan denkt de minister? Kan daarover een debat gehouden worden? Het onderscheid tussen centrumstad en niet-centrumstad wordt in het nieuwe decreet geschrapt en de specifieke regeling voor beide valt weg. Hoe wil de minister met de toch duidelijke verschillen tussen die entiteiten verder omgaan?

Mevrouw *Irina De Knop* vraagt hoe de minister repliceert op de opmerking van de Raad van State over de bepaling die het aan de Vlaamse Regering overlaat om de criteria voor de verdeling van de beschikbare financiële middelen vast te stellen? Die zou in strijd zijn met artikel 24, §5, van de Grondwet. Zal de minister proberen aan die kritiek tegemoet te komen?

De middelen die worden verdeeld op basis van het decreet, liggen vast tot 2014, merkt de *minister* op. Dan pas zal een nieuw besluit toepassing vinden. Er is dus nog tijd om met de besluiten een andere kant op te gaan, stelt de minister. De bestaande besluiten zouden echter naar analogie moeten worden aangepast.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 7

Mevrouw *Kathleen Helsen* stelt vast dat er een nieuwe wending in het flankerend onderwijsbeleid is en dat er een evolutie plaatsvindt van projecten naar actieplannen. Daardoor richt men zich meer op de output. De effecten van de actieplannen en de respectieve indicatoren moeten al geduid worden. Dat vergt metingen, meent het lid. Hoe zal dat vanuit het Vlaamse niveau opgevolgd worden? Zelfs de opvolging van het bestaande flankerend onderwijsbeleid is nooit vanzelfsprekend geweest, stelt mevrouw Helsen. Elke gemeente moet intussen een listing indienen waarin duidelijk is aangegeven wat er in het kader van flankerend onderwijsbeleid op het grondgebied gebeurt. Er is echter geen toezicht, stelt het lid. Ze maakt zich daarover zorgen.

Mevrouw Helsen zegt verder in verband met artikel 7 dat een gemeentebestuur inzake flankerend onderwijsbeleid de neutraliteit moet bewaren. In de memorie van toelichting leest het lid dan dat dit kan door een ambtenaar aan te stellen op gemeentelijke niveau om het luik flankerend onderwijsbeleid, los van het eigen onderwijs, op te volgen en vorm te geven. Die is dan niet gekoppeld aan het eigen gemeentelijk onderwijsnet. Is overwogen om, ten behoeve van een gegarandeerde neutraliteit, over te gaan tot een verzelfstandiging van het gemeentelijk onderwijs. Vindt de minister dat een optie?

De Vlaamse Regering stelt de beleidsprioriteiten voorop, zo staat in artikel 7. De thema's in het kader van het flankerend onderwijsbeleid zijn gekend uit het vorige decreet. De Vlaamse Regering zou echter die lijst ook nog kunnen uitbreiden, zo leest mevrouw Helsen. Als voorbeeld wordt in de memorie van toelichting de capaciteitsproblematiek genoemd. Hoe moet men zich de rol van een gemeente in het kader van flankerend onderwijsbeleid voorstellen met betrekking daarmee? Hoe wordt de neutraliteit dan bewaard en wat zal de gemeente dan doen? Is het Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap (OVSG) vragende partij om ten aanzien van alle scholen

op het grondgebied een opdracht op te nemen inzake de capaciteitsproblemen? Wil de minister in de toekomst een grotere verantwoordelijkheid aan de gemeentebesturen geven op het vlak van scholeninfrastructuur over de netten heen? Hoe reageert OVSG daar dan op? Hoe moeten de leden concreet inschatten of en hoe een verantwoordelijkheid inzake de capaciteitsproblemen een item kunnen zijn in het flankerend onderwijsbeleid.

In het artikel 7 is ook een advies ingeschreven van het LOP over de meerjarenplanning en de actieplannen. Het opmaken van die zaken strookt evenwel niet altijd met de periode waarin gemeenten een zicht moeten hebben op de inkomsten. Ook de Vlor heeft er in zijn advies opmerkingen over gemaakt (zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1580/1, p. 21). Zo werd in vraag gesteld of ingediende projecten waarvoor men nog niet weet of ze worden goedgekeurd, ook deel kunnen uitmaken van de meerjarenplanning.

Mevrouw *Irina De Knop* stelt vast dat inzake de verdeling van de budgetten ook in de artikelen 4 en 9 de criteria zullen worden opgenomen in een uitvoeringsbesluit. In de memorie van toelichting van artikel 6 staat echter dat voor centrumsteden nog altijd een hoger bedrag is voorzien dan voor niet-centrumsteden. Ze merkt op dat voor wat capaciteitsproblemen betreft, nog in aparte budgetten zou worden voorzien. Dat de concrete verdeling een onbekende factor blijft, ondanks de grote financiële impact voor steden en gemeenten, vindt het lid moeilijk. Ze zit ermee dat ook kleine gemeenten aanspraak moeten kunnen maken op de bewuste budgetten. Dat lag in het verleden al heel erg moeilijk. Ze vraagt zich af wanneer die discussie dan moet worden gevoerd. Dat kan niet meer als het decreet is goedgekeurd en een en ander in uitvoeringsbesluiten moet worden geregeld.

Kan de minister meer concreet aangeven om welke mogelijke aanvullingen van de beleidsprioriteiten vanwege de Vlaamse Regering het gaat inzake de capaciteitsproblemen? Worden dan bijkomende middelen ingeschreven of blijft het binnen de bestaande portefeuille? Kan de minister al zeggen wat er binnen het kader van de capaciteitsproblematiek prioriteit geniet?

Mevrouw De Knop vraagt zich ook af hoe het zit met het verplichte advies van de LOP's, behalve als er geen LOP is. Het lid stelt dat het belang dat aan de LOP's wordt toegemeten, de zo belangrijk geachte gemeentelijke autonomie teniet doet. Dat staat los van de evaluatie van de LOP's zoals ze vandaag functioneren.

Mevrouw *Fatma Pehlivan* refereert aan het punt dat de Vlaamse Regering meer de focus wil leggen op output, zoals in de memorie van toelichting staat. Dat vraagt minstens om een definitie van indicatoren, stelt het lid. Dat blijkt een probleem. Ze is voorstander van resultaatverbintenissen, maar daarvoor zijn duidelijke omschrijvingen van dat beoogde resultaat nodig. Hoe zal de minister de indicatoren definiëren?

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten* haalt de capaciteitsproblematiek van Antwerpen aan die in de media is verschenen: extra scholen, maar wie zal ze runnen? Kan dat aspect in het geheel ingepast worden?

Antwoord van de minister

De *minister* stelt dat inzake de neutraliteit het bestaande principe wordt overgenomen. Hij verklaart niet in essentie tegen een verzelfstandiging van het gemeentelijk onderwijs te zijn, maar er zijn nog andere mogelijkheden, kondigt hij aan. Die komen te gepasten tijde ongetwijfeld boven, stelt de minister.

Er worden geen nieuwe scholen gebouwd met de bestaande middelen voor het flankerend onderwijsbeleid verzekert de minister met betrekking tot het capaciteitsprobleem. Als er wordt vanuit gegaan dat in het lokaal flankerend onderwijsbeleid de capaciteitsproblematiek aan bod moet kunnen komen, dan is dat om mogelijk te maken wat Antwerpen

en diverse andere steden en gemeenten intussen doen, namelijk de regiefunctie opnemen om netoverschrijdend te oordelen over de noden en tekorten. De neutraliteit garanderen, gebeurt door vraag en aanbod te matchen om dan ondersteuning vanuit het Vlaamse niveau te krijgen. Het is op die manier dat de capaciteitsproblematiek moet begrepen worden in het kader van het flankerend onderwijsbeleid.

Men denkt na over constructies waarbij het mogelijk zou worden dat steden voor alle netten scholen bouwen, en dat meer structureel. Daaromtrent zou normaal gezien over een aantal weken een nota aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd. Antwerpen werkt samen met het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION) en ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) aan een ESR-neutrale constructie (ESR: Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen). Maar ook dat valt buiten het bestek van het decreet Flankerend Onderwijsbeleid.

Over de opvolging van de actieplannen en de indicatoren wordt nog nagedacht. Het is in elk geval niet de bedoeling bijkomende planlast te veroorzaken voor de gemeenten.

Er moet ook een duidelijk onderscheid zijn tussen sociale en andere voordelen. Gemeenten antwoorden niet altijd stelt de minister. Daaraan wordt de nodige aandacht besteed, belooft de minister.

Replieken

Mevrouw *Kathleen Helsen* heeft begrepen dat de gemeenten een regierol moeten opnemen inzake de capaciteitsproblematiek. In het voorbeeld in de memorie van toelichting gaat het om projecten die in de toekomst kunnen worden ingediend met als doel daarvoor subsidies te ontvangen. Is het dan ook de bedoeling om steden en gemeenten daartoe van subsidie te voorzien als ze een regierol krijgen ter zake? De minister koppelt immers capaciteitsproblemen als item aan de beleidsprioriteiten waarvoor projectsubsidies kunnen worden aangevraagd. Het lijkt het lid echter niet de bedoeling dat gemeenten subsidie krijgen voor het opnemen van de regierol inzake capaciteitsproblemen.

Minister *Pascal Smet* verzekert dat de lijst met beleidsprioriteiten maar aangepast zou worden als er een maatschappelijke consensus over is, in het parlement. De regiefunctie behoort volgens de minister tot de essentie van de rol van een gemeentebestuur. Hij meent dat de overweging of er wel geld vanuit de Vlaamse overheid moet gespendeerd worden, kan gelden voor nog andere zaken die gefinancierd worden. Bepaalde dingen kunnen volgens de minister allicht beschouwd worden als intrinsiek behorend tot de opdracht van een gemeentebestuur.

De heer *Wim Wienen* kan ook redenen bedenken waarom een verzelfstandiging van het gemeentelijk onderwijs voordelen zou kunnen hebben. Toch waarschuwt het lid ervoor dat steeds meer aan de democratische controle van de gemeenteraden wordt onttrokken. Hij ziet het gebeuren voor het parkeerbeleid, het vastgoedbeleid enzovoort. Dat vindt hij geen goede evolutie.

Voor minister *Pascal Smet* moet een gemeenteraad zich vooral buigen over strategische beslissingen, opvolging en monitoring. Realiseren op het terrein is een taak van het schepencollege. Door het oprichten van verzelfstandigde organen mag een gemeenteraad echter niet de volledige controle verliezen over het beleid, stemt de minister in. De kunst is volgens hem het onderscheid te maken tussen strategische aspecten en puur operationele zaken.

De heer *Boudewijn Bouckaert* oppert dat er intussen wel een cultuur van verzelfstandiging is opgezet in Onderwijs.

De heer *Kris Van Dijck* meent dat er nog een aantal andere elementen meespelen. Hij ervaart dagelijks de tweespalt tussen enerzijds schoolbestuur zijn en anderzijds de rol van de lokale besturen in de regierol. Het blijft voor een schepen van Onderwijs niet eenvoudig om met de nodige geloofwaardigheid op te treden omdat hij ook in de hoedanigheid van het eigen schoolbestuur aantreedt.

Als men verzelfstandigt, vraagt het lid zich af waar nog het onderscheid zit met het gemeenschapsonderwijs, ook inzake grondwettelijke opdracht, neutraliteit, verschillende levensbeschouwingen. Waarom dan niet tot één officieel net evolueren?

De heer Van Dijck blijft een groot pleitbezorger van het feit dat de gemeente organisator blijft van het officieel onderwijs en dan vooral het basisonderwijs, omdat dat de afspiegeling is van de lokale gemeenschap. Het gemeenschapsonderwijs moet volgens hem soms op quasi artificiële manier een vertegenwoordiging zoeken van die lokale gemeenschap. De gemeenteraad is de emanatie van dezelfde lokale gemeenschap waarvoor elke 18-plusser kiest, onderstreept het lid.

Hij verklaart zich bereid om alles te bespreken, als dat grondig gebeurt. Wat de sociale voordelen betreft, is hij er voorstander van de lijst zo beperkt mogelijk te houden en het aan de lokale autonomie over te laten of die verder gaat of niet. Een dergelijke discussie zal moeten gebeuren binnen de contouren van de Grondwet, en gaat over de vrijheid van inrichten van onderwijs en over wie al dan niet de bevoegdheden krijgt.

Mevrouw *Marleen Vanderpoorten* repliceert dat, als een gemeente echt netneutraal moet zijn, het onderwijs beter georganiseerd wordt door het gemeenschapsonderwijs.

De heer *Jan Durnez* herhaalt dat wat voorligt, gaat over de inplanning van de rol van de gemeenteraad in de strategische planning. Al de andere discussies zijn van een andere orde en gaan niet over het flankerend onderwijsbeleid.

De heer *Jos De Meyer* raadt de minister aan om bij het opstellen van de nieuwe pps-nota over scholenbouw voor de Vlaamse Regering ook oog te hebben voor andere belangrijke spelers in het onderwijsveld naast degene die hij vermeldt, en deze ook van bij het begin bij het debat te betrekken.

Minister *Pascal Smet* licht de werkwijze toe en stelt dat gevraagd is om een constructie uit te werken die voor Antwerpen kan opgaan maar Vlaanderen-breed mogelijk is. Er wordt effectief teruggekoppeld naar de andere belanghebbenden.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 8

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 9

Mevrouw *Kathleen Helsen* zegt dat de periodes met betrekking tot goedkeuring van de projecten die is voorzien in het ontwerp van decreet, over een hele legislatuur loopt. Dat is lang, met een evaluatie na drie jaar, stelt mevrouw Helsen. Voor een aantal steden en gemeenten gaat het om een aardig bedrag om op te rekenen. Als die inkomsten in de meerjarenplanning ingecalculeerd worden voor zes jaar en de evaluatie wijst uit dat er geen voortzetting kan zijn, hoe moet de gemeente daarmee omgaan, begrotingsgewijs en ten aanzien van het desbetreffende project?

In het kader van de meerjarenplanning stelt de *minister* dat de middelen jaarlijks worden toegekend, al is de toekenning dan voorzien voor meer jaren. Omwille van de annuïteit van de begroting kan een parlement anders beslissen. Dat geldt voor alles waarvoor de gemeente van de Vlaamse overheid afhangt.

Mevrouw *Irina De Knop* vraagt zich af waarom men niet alles in voege laat treden in 2014, aangezien tot dan er financieel ook niets verandert en ook het Planlastendecreet dan pas ingaat.

Ze begrijpt dat de gemeenten het nieuwe beleid wel al in hun strategische meerjarenplanning moeten opnemen zoals vooropgesteld in artikel 7. Hoe kan dat echter als de gemeente totaal geen zicht heeft op de budgettaire impact?

Minister *Pascal Smet* stelt dat de voorgestelde regeling meteen in werking moet treden omdat er een nieuwe gemeentelijke cyclus in werking treedt. Al kunnen er in 2012 en 2013 geen nieuwe middelen worden gegeven, er kunnen aanvragen worden ingediend en als er geen geld is, dan wordt het niet uitgevoerd, stelt hij simpel. Of de gemeente doet het zelf. Er moet afgestemd worden met de rest.

De heer *Jan Durnez* vindt het belangrijk dat gemeenten in 2013 een heel jaar kunnen besteden aan het opmaken van een meerjarenplanning die loopt tot 2019. Voor 30 oktober 2012 zou de Vlaamse Regering de prioriteiten aanreiken, heeft ze beloofd. De gemeenten moeten dus in 2013 de verrekening kunnen maken met wijzigingen in zicht. Het is belangrijk om 20 percent co-financiering vast te leggen om stukken voor rekening van Vlaanderen uit te voeren, maar daarnaast moeten ze het flankerend onderwijsbeleid zelf vorm geven. Dat is van belang in de strategische planning.

Het artikel wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 10 tot 13

De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

5. Eindstemming

Het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau wordt aangenomen met 11 stemmen bij 2 onthoudingen.

Boudewijn BOUCKAERT,
voorzitter

Fatma PEHLIVAN
Jan DURNEZ,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

AGIO	Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs
ESR	Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen
LOP's	lokaal overlegplatform
OVSG	Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap
PMV	ParticipatieMaatschappij Vlaanderen
pps	publiek-private samenwerking
RIA	reguleringsimpactanalyse
Vlor	Vlaamse Onderwijsraad